

Το σκοπιανό καρναβάλι, οι Νενέκοι και ο ρόλος της Γερμανίας.

Γράφει ο Ιωάννης Αμπατζόγλου*.

Με τον όρο «καρναβάλι» εννοούμε αυτόν που μεταμφιέζεται τις κριες, αλλά συνηθίζεται να αποκαλούμε έτσι και όποιον παριστάνει κάτι άλλο από αυτό που είναι στην πραγματικότητα. Επομένως, η έκφραση «σκοπιανό καρναβάλι» ταιριάζει γάντι στους Σκοπιανούς, επειδή ενώ στην πλειονότητά τους είναι Σλάβοι που ομιλούν μία σλαβική διάλεκτο (βουλγαροσερβική) ωστόσο θέλουν να αποκαλούν τους εαυτούς τους «Μακεδόνες» και τη γλώσσα τους «μακεδονική». Αντί να είναι υπερήφανοι για τον σλαβικό πολιτισμό τους, αυτοί προτιμούν να παριστάνουν κάτι άλλο, δηλαδή προτιμούν να είναι καρναβάλια.

Οι Μακεδόνες όμως ήταν και είναι Έλληνες, δηλαδή ανήκαν και ανήκουν στο ελληνικό έθνος. Αυτό αποδεικνύεται από πλήθος επιστημών (ιστορία, φιλολογία, γλωσσολογία, φυσική ανθρωπολογία, γενετική, λαογραφία κ.λπ.) αλλά και τεχνών όπως η μουσική, η ζωγραφική, η γλυπτική κ.λπ. Επομένως τα πιστοποιητικά ιδιοκτησίας της Μακεδονίας και των Μακεδόνων ως ιστορία, παράδοση, ταυτότητα, γλώσσα κ.λπ. τα έχουμε εμείς οι Έλληνες. Με την υπογραφή και επικύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών από την πλευρά της Ελλάδος, αναγνωρίσαμε επίσημα τους Σκοπιανούς ως «Μακεδόνες», τη σλαβική γλώσσα τους ως «μακεδονική» και επιτρέψαμε στην ονομασία του κράτους αυτού να περιέχεται ο όρος «Μακεδονία». Αυτό καθιστά την υπογραφή αλλά και

την επικύρωση αυτής της επαίσχυντης συμφωνίας, μέγιστη εθνική προδοσία και αυτούς που συνέβαλαν σε αυτήν, εθνοπροδότες. Νενέκοι λοιπόν είναι όσοι Έλληνες στήριξαν και υπερψήφισαν αυτή τη συμφωνία. Η λέξη «Νενέκος» είναι συνώνυμη της λέξης «προδότης» από τότε που ο ελληνικής καταγωγής Νενέκος συνεργάστηκε με τον Ιμπραήμ στην προσπάθεια του δεύτερου να καταπνίξει την ελληνική επανάσταση του 1821. Οι ισχυρισμοί λοιπόν των Σκοπιανών για τα περί Μακεδονίας και μακεδονικότητας δεν θα μπορούσαν να έχουν κανένα αντίκρισμα εάν δεν τους αναγνωρίζαμε εμείς οι Έλληνες, εάν δεν βρισκόντουσαν οι πρόθυμοι Νενέκοι εντός των τειχών για να ανοίξουν την κερκόπορτα.

Σε αυτή την υπόθεση όμως σημαντικό ρόλο έπαιξε και ο ξένος παράγοντας. Ξένες δυνάμεις που για δικό τους συμφέρον ήθελαν να αμφισβητηθεί η ελληνικότητα της Μακεδονίας και με το γνωστό «διαίρει και βασίλευε» να επιβάλλουν μία κατάσταση στην περιοχή που να ευνοεί τα οικονομικά και γεωστρατηγικά τους σχέδια. Απ' ό,τι φάνηκε η Γερμανία όχι απλά ήταν μία από αυτές τις δυνάμεις αλλά πρωτοστάτησε δείχνοντας υπερβάλλοντα ζήλο να στηρίξει την παράκρουση των Σκοπιανών και ταυτόχρονα να πιέσει την ελληνική πλευρά προς την κατεύθυνση ολοκλήρωσης της Συμφωνίας των Πρεσπών. Όσοι ψάξουν λίγο περισσότερο θα διαπιστώσουν ότι η Γερμανία σχετίζεται με την δημιουργία της γεωγραφικής περιοχής που κάποιοι θέλουν να πλασάρουν ως «Μακεδονία». Αυτή η εμπλοκή της Γερμανίας μάλιστα έλαβε χώρα εκατόν σαράντα χρόνια πριν από την υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών. Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή.

Η Ρωσία, τον Μάρτιο του 1878 συνάπτει τη Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου με τους Οθωμανούς και καταφέρνει να παραχωρηθούν εδάφη της παρακμάζουσας τότε οθωμανικής αυτοκρατορίας στη Βουλγαρία έτσι ώστε η τελευταία να πετύχει την πολυπόθητη έξοδό της στο Αιγαίο πέλαγος και να δημιουργηθεί η Μεγάλη Βουλγαρία. Φυσικά μαζί με τη Βουλγαρία, έξοδο προς το Αιγαίο θα είχε και η ίδια η Ρωσία πετυχαίνοντας έτσι έναν διακαή πόθο της, να βρει διέξοδο προς τις θερμές θάλασσες. Στην υπηρεσία αυτού του σκοπού η Ρωσία χρησιμοποίησε το εργαλείο του πανσλαβισμού, δηλαδή την ιδέα της ένωσης των βόρειο-σλαβικών λαών (Ρώσων, Λευκορώσων, Ουκρανών κ.λπ.) με τους νοτιο-σλαβικούς λαούς (Σέρβους, Κροάτες, Σκοπιανούς, Βουλγάρους κ.λπ.).

Αυτή η επιτυχία της Ρωσίας δεν κράτησε παρά μόνο τέσσερεις μήνες, αφού τον Ιούλιο του ίδιου έτους στο Βερολίνο υπογράφηκε μία νέα συνθήκη, η Συνθήκη του Βερολίνου. Στο Συνέδριο του Βερολίνου μεταξύ των συμμετεχόντων Αυτοκρατοριών και κρατών κεντρικό ρόλο είχε η Γερμανική Αυτοκρατορία με τον Γερμανό καγκελάριο Βίσμαρκ να προεδρεύει του συνεδρίου. Με τη Συνθήκη του Βερολίνου λοιπόν αφαιρέθηκαν από τη Μεγάλη Βουλγαρία ορισμένα εδάφη και συγκεκριμένα η ανατολική Ρωμυλία και μία «περιοχή» στα νοτιοδυτικά της, η οποία εκτεινόταν μέχρι τα παράλια του Αιγαίου πελάγους.

Την ίδια αυτή «περιοχή» με μερικές ακόμα προσθήκες νοτιώτερα της, διεκδικεί σήμερα ο σκοπιανός επεκτατισμός ως «Μακεδονία» και συμπεριλαμβάνει μαζί με τα Σκόπια, την υποτιθέμενη Μακεδονία του Πιρίν που βρίσκεται στη Βουλγαρία, ορισμένα τμήματα της Αλβανίας και της Σερβίας και την ελληνική περιοχή της Μακεδονίας. Η Γερμανική Αυτοκρατορία λοιπόν ήταν η οικοδεσπότηρ δύναμη στο Συνέδριο του Βερολίνου το οποίο «απέκοψε» τη συγκεκριμένη «περιοχή» από τη Μεγάλη Βουλγαρία. Επαναλαμβάνω ότι ουσιαστικά την «περιοχή» αυτή διεκδικεί σήμερα η σκοπιανή προπαγάνδα ως «Μακεδονία». Τυχαίο; Δεν νομίζω.

Επίσης, η Γερμανία πρωτοστατεί σήμερα ανοιχτά υπέρ της υποτιθέμενης μακεδονικότητας των Σκοπιανών. Δεν θα ξεχάσω την απροκάλυπτη προπαγάνδα του Γερμανικού καναλιού «Ντόιτσε Βέλε» υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών ακόμα και μέσω του Facebook το 2018 λίγο μετά την υπογραφή της συμφωνίας. Τότε, σε ανάρτησή του εμφάνιζε βίντεο στο οποίο νεαροί Έλληνες δημοσιογράφοι του συγκεκριμένου καναλιού ρωτούσαν τους Θεσσαλονικείς στην πλατεία Αριστοτέλους εάν έχουν διαβάσει τη Συμφωνία των Πρεσπών και τι άποψη έχουν για αυτήν. Οι δημοσιογράφοι της «Ντόιτσε Βέλε» τόνιζαν στους Θεσσαλονικείς ότι η εν λόγω συμφωνία είναι ιστορικά σωστή και επίσης ότι είναι προς όφελος της Ελλάδος. Σε εκείνη τους την ανάρτηση έγραψα ένα σχόλιο το οποίο άρχιζε με την φράση «Διάβασα τη Συμφωνία των Πρεσπών»

και συνέχιζα πληροφορώντας τους ότι η συμφωνία αυτή είναι «επαίσχυντη», «ανιστόρητη» και «αντιεπιστημονική» τεκμηριώνοντας τον ισχυρισμό μου με βάση άρθρα της συμφωνίας αυτής. Την επόμενη ημέρα διαπίστωνα ότι το σχόλιό μου αυτό είχε διαγραφεί από την σελίδα της Γερμανικής «Ντόιτσε Βέλε». Ξαναέγραψα λοιπόν το ίδιο ακριβώς σχόλιο με την επισήμανση ότι αυτή τη φορά το έχω φωτογραφίσει και αν τολμήσουν να το ξαναδιαγράψουν θα δημοσιεύσω τις φωτογραφίες και θα τους διασύρω σε όλο το διαδίκτυο. Το σχόλιό μου αυτό δεν το διέγραψαν και όποτε επισκεπτόμουν την σελίδα τους στο Facebook, το έλεγχα και διαπίστωνα ότι ήταν εκεί. Αυτό το καταθέτω ως μία προσωπική εμπειρία μέσω της οποίας βίωσα προσωπικά τη Γερμανική προπαγάνδα στο θέμα αυτό.

Συμπερασματικά, στο συγκεκριμένο εθνικό έγκλημα της υπογραφής της Συμφωνίας των Πρεσπών -το οποίο ταυτόχρονα αποτελεί και παραχάραξη της παγκόσμιας ιστορίας- συνέβαλαν τρεις παράγοντες: το σκοπιανό καρναβάλι, οι Νενέκοι και ο ξένος παράγοντας. Είπατε τίποτα για τη Γερμανία;

***Ο Ιωάννης Αμπατζόγλου είναι Ακτινοφυσικός Ιατρικής, διδάκτωρ του Ιατρικού Τμήματος του ΔΠΘ και Επιστημονικά Υπεύθυνος του Τμήματος Ιατρικής Φυσικής του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Αλεξανδρούπολης.
original posted 9 January 2020
ΠΙΣΟΔΕΡΙ 2018 – Επιτροπή Αγώνα
ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΔΡΑΜΙΝΟΙ
E-mail: abadzoglou@yahoo.gr**

Πηγή : www.antibaro.gr/article